

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

6. september 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 357/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 357/02 Sag C-103/19: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 2. juni 2021 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene (SUSH) de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la Confederación General del Trabajo (CGT) mod Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5, stk. 1 – flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor – begrebet »objektive omstændigheder« – begrebet »tilsvarende retsregler«, der har til formål at forhindre misbrug – konvertering fra ansættelse som vedtægtsmæssigt hjælpepersonale til ansættelse som midlertidigt vedtægtsmæssigt ansat – permanent behov for vedtægtsmæssigt hjælpepersonale med tidsbegrænset ansættelse) 2

2021/C 357/03 Sag C-268/19: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 1. juni 2021 — UP mod Banco Santander SA, tidligere Banco Pastor SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – aftale om lån mod pant i fast ejendom – urimelige kontraktvilkår – vilkår, der begrænser rentesatsens variable karakter (den såkaldte »gulvklausul«) – kontrakt om novation – ingen bindende karakter) 3

2021/C 357/04	Sag C-198/20: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 10. juni 2021 — MN, DN, JN og ZN mod X Bank S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – realkreditlån optaget i udenlandsk valuta – artikel 3 og 4 – vurdering af, om et vilkår er urimeligt]	4
2021/C 357/05	Sag C-359/20 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 29. juni 2021 — Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i domstolens procesreglement – voldgiftsbestemmelse – Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsaftale – ikke-støtteberettigede omkostninger – afgørelse om tilbagebetaling – sag anlagt af støttemodtageren ved Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 272 – urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder – rimelig frist – princippet om god tro – berettiget forventning – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	4
2021/C 357/06	Sag C-456/20 — C-458/20 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 16. juni 2021 — Crédit agricole SA (sag C-456/20 P), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (sag C-457/20 P) og CA Consumer Finance (sag C-458/20 P) mod Den Europæiske Centralbank (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – økonomisk og monetær politik – forordning (EU) nr. 1024/2013 – artikel 18, stk. 1 – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank (ECB) – pålæggelse af en administrativ bøde for brud på tilsynskrav – forordning (EU) nr. 575/2013 – artikel 26, stk. 3 – kapitalgrundlagskrav – kapitalinstrumenter – udstedelser af ordinære aktier – kvalificering som egentlige kernekapitalposter (CET 1) – manglende forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed – overtrædelse ved uagtsomhed)	5
2021/C 357/07	Sag C-186/21 PPU: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 3. juni 2021 — J.A. mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upravno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i domstolens procesreglement – asyl- og indvandringspolitik – international beskyttelse – direktiv 2013/33/EU – artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d) – frihedsberøvelse af ansøgere om international beskyttelse – ansøger, der er frihedsberøvet i forbindelse med en tilbagesendelsesprocedure i henhold til direktiv 2008/115/EF, og om hvem der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse – objektive kriterier, der gør det muligt at begrunde sådanne hensigter – ansøger, der allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren)	5
2021/C 357/08	Sag C-329/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 26. maj 2021 — DIGI Communications NV mod Nemzeti Médias és Hírközlési Hatóság Hivatala	6
2021/C 357/09	Sag C-332/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 27. maj 2021 — Quadrant Amroq Beverages SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	7
2021/C 357/10	Sag C-355/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 7. juni 2021 — Procter & Gamble International Operations SA mod przeciwko Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.	8
2021/C 357/11	Sag C-362/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. juni 2021 — »EKOFRUKT« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo	9
2021/C 357/12	Sag C-366/21 P: Appel iværksat den 9. juni 2021 af Maxime Picard til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-769/16, Picard mod Kommissionen	9
2021/C 357/13	Sag C-374/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 18. juni 2021 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) mod AB, CD og EF	10
2021/C 357/14	Sag C-383/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. juni 2021 — Société de Logement de Service public Sambre et Biesme SCRL mod Société Wallonne du Logement	11
2021/C 357/15	Sag C-384/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. juni 2021 — Commune de Farciennes mod Société Wallonne du Logement	12

2021/C 357/16	Sag C-397/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 29. juni 2021 — HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2021/C 357/17	Sag C-404/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Asti (Italien) den 30. juni 2021 — WP mod Istituto nazionale della previdenza sociale og Den Italienske Republik	14
2021/C 357/18	Sag C-407/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 2. juli 2021 — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) mod Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance	14
2021/C 357/19	Sag C-103/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. juni 2021 — RC mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)	15
2021/C 357/20	Sag C-104/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. juni 2021 — SD mod Habitations sociales du Roman País SCRL og TE, kurator i konkursbehandlingen af Régie des Quartiers de Tubize ASBL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Nivelles — Belgien)	15
2021/C 357/21	Sag C-392/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2021 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie — Polen)	16
2021/C 357/22	Sag C-516/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — JT og NQ mod Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	16
2021/C 357/23	Sag C-618/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. maj 2021 — ZU og TV mod Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Córdoba — Spanien) .	16
2021/C 357/24	Sag C-672/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. maj 2021 — L GmbH mod FK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)	16
2021/C 357/25	Sag C-76/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2021 — Wacker Chemie AG mod Bundesrepublik Deutschland vertretet durch das Umweltbundesamt (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)	17
2021/C 357/26	Sag C-172/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. maj 2021 — EF mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	17
2021/C 357/27	Sag C-287/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2021 — FC mod FTI Touristik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg — Østrig)	17

Retten

2021/C 357/28	Sag T-65/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — AI mod ECDC (Personalesag – ECDC's ansatte – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – ansøgning om bistand – rækkevidden af bistandspligten – vedtægtens artikel 24 – ophavsmanden til den påtalte adfærd udtrådt af tjenesten – ingen indledning af en disciplinærsag – vedtægtens artikel 86 – besvarelse af ansøgningen om bistand – annullations-søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – tilsidesættelse af retten til at blive hørt – manglende begrundelse – afslag på indsigt i undersøgelsesrapporten og andre dokumenter – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – ansvar)	18
2021/C 357/29	Sag T-164/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — AQ mod eu-LISA [Personalesag – midlertidigt ansatte – sygeorlov – opsigelse af kontrakt uden varsel – ansættelsesvilkårenes artikel 16 – ansættelsesvilkårenes artikel 48, litra b) – omsorgspligt – artikel 34 i chartret om grundlæggende rettigheder – ansvar – økonomisk skade – ikke-økonomisk skade – årsagsforbindelse]	19

2021/C 357/30	Sag T-253/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — BG mod Parlamentet (Personalesag – akkrediterede parlamentariske assistenter – opsigelse af kontrakten – brud på tillidsforhold – begrundelsespligt – ret til kontradiktion – psykisk chikane – ansøgning om bistand – repressalier – åbenbart urigtige skøn – ansvar)	19
2021/C 357/31	Sag T-670/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — Carbajo Ferrero mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – procedure for udnævnelse til en direktørstilling – meddelelse om ledig stilling – afslag på sagsøgerens ansøgning og udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – ulovlighedsindsigelse mod retsakter, der fastsætter interne procedureregler – uregelmæssigheder ved ansættelsesproceduren – åbenbart urigtigt skøn – unøjagtige oplysninger sendt til ansættelsesmyndigheden – gennemsigtighed – ligebehandling – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk skade)	20
2021/C 357/32	Sag T-716/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — Interpipe Niko Tube og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant mod Kommissionen (Dumping – import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine – interimundersøgelse – beregning af den normale værdi – salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger – salg mellem forretningsmæssigt forbundne selskaber – normal handel – en enkelt økonomisk enhed – artikel 2, stk. 3, 4 og 6, i forordning (EU) 2016/1036 – eksportpris – justering – samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis – artikel 2, stk. 10, litra i), i forordning 2016/1036 – åbenbart urigtigt skøn – metode, der er forskellig fra den, der anvendtes ved en tidligere undersøgelse – artikel 11, stk. 9, i forordning 2016/1036 – berettiget forventning – ret til forsvar)	21
2021/C 357/33	Sag T-810/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — Victoria's Secret Stores Brand Management mod EUIPO — Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket BODYSECRETS – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – almindelig karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), og artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001]]	21
2021/C 357/34	Sag T-65/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Kneissl Holding mod EUIPO — LS 9 (KNEISSL) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket KNEISSL – erklæring om delvis fortabelse – manglende reel brug af varemærket – omfanget af brugen – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EF) 2017/1001] – regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 10, stk. 3, delegeret forordning (EU) 2018/625) – misbrug af rettighed]	22
2021/C 357/35	Sag T-119/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — IN mod Eisma (Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afgåelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt – bedømmelsesrapport – ret til at blive hørt – omsorgspligt – åbenbart urigtigt skøn – rimelig frist – ansvar – ikke-økonomisk skade)	23
2021/C 357/36	Sag T-170/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)	23
2021/C 357/37	Sag T-171/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)	24
2021/C 357/38	Sag T-172/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)	24

2021/C 357/39	Sag T-357/20: Rettens kendelse af 9. juli 2021 — Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mod EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – geografiske oprindelse – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning(EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	25
2021/C 357/40	Sag T-352/21: Sag anlagt den 13. juni 2021 — Oi dromoi tis Elias mod Kommissionen	26
2021/C 357/41	Sag T-361/21: Sag anlagt den 22. juni 2021 — Syndesmos Tyrokomon Kyprou m.fl. mod Kommissionen	26
2021/C 357/42	Sag T-416/21: Sag anlagt den 11. juli 2021 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Save the Duck (ITINERANT)	27
2021/C 357/43	Sag T-417/21: Sag anlagt den 11. juli 2021 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Save the Duck (ITINERANT)	28
2021/C 357/44	Sag T-423/21: Sag anlagt den 13. juli 2021 — Gioioso mod EUIPO — Maxi Di (MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT)	29
2021/C 357/45	Sag T-429/21: Sag anlagt den 14. juli 2021 — Aldi Einkauf mod EUIPO — Cantina sociale Tollo (ALDIANO)	29
2021/C 357/46	Sag T-430/21: Sag anlagt den 15. juli 2021 — Apex Brands mod EUIPO — Sartorius Werkzeuge (SATA)	30
2021/C 357/47	Sag T-432/21: Sag anlagt den 16. juli 2021 — Sushi&Food Factor mod EUIPO (READY 4YOU)	31
2021/C 357/48	Sag T-433/21: Sag anlagt den 16. juli 2021 — Vitronic mod EUIPO (Enforcement Trailer)	31
2021/C 357/49	Sag T-438/21: Sag anlagt den 15. juli 2021 — TL mod Kommissionen	32
2021/C 357/50	Sag T-439/21: Sag anlagt den 20. juli 2021 — Anglofranchise mod EUIPO — Bugrey (BOY LONDON)	33
2021/C 357/51	Sag T-444/21: Sag anlagt den 23. juli 2021 — Ryanair mod Kommissionen	34
2021/C 357/52	Sag T-552/20: Rettens kendelse af 2. juli 2021 — MD mod Kommissionen	34

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 357/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 349 af 30.8.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 338 af 23.8.2021

EUT C 329 af 16.8.2021

EUT C 320 af 9.8.2021

EUT C 310 af 2.8.2021

EUT C 297 af 26.7.2021

EUT C 289 af 19.7.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 2. juni 2021 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene (SUSH) de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la Confederación General del Trabajo (CGT) mod Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo nº 24 de Madrid — Spanien)

(Sag C-103/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5, stk. 1 – flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor – begrebet »objektive omstændigheder« – begrebet »tilsvarende retsregler«, der har til formål at forhindre misbrug – konvertering fra ansættelse som vedtægtsmæssigt hjælpepersonale til ansættelse som midlertidigt vedtægtsmæssigt ansat – permanent behov for vedtægtsmæssigt hjælpepersonale med tidsbegrænset ansættelse)

(2021/C 357/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 24 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicato Único de Sanidad e Higiene (SUSH) de la Comunidad de Madrid og Sindicato de Sanidad de Madrid de la Confederación General del Trabajo (CGT)

Sagsøgt: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Konklusion

1) § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er optaget som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at det påhviler den nationale ret i overensstemmelse med alle de regler i national ret, der finder anvendelse, at vurdere, om nationale foranstaltninger, hvorefter indplaceringen for en kategori af midlertidigt ansatte ændres således, at en ansættelse som vedtægtsmæssigt hjælpepersonale konverteres til en ansættelse som midlertidigt vedtægtsmæssigt ansat, og hvorefter disse ansatte eventuelt fastansættes efter afholdelse af udvælgelsesprocedurer, der tilsigter permanent besættelse af de stillinger, de sidstnævnte midlertidigt besidder, udgør effektive foranstaltninger for at forhindre og — i givet fald — sanktionere misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold eller tilsvarende retsregler som omhandlet i denne bestemmelse. Såfremt dette ikke er tilfældet, påhviler det denne ret at undersøge, om der i den gældende nationale lovgivning findes andre effektive foranstaltninger til at forhindre og sanktionere dette misbrug.

- 2) § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det alene er en ansættelse som vedtægtsmæssigt hjælpepersonale, der kan konverteres til en ansættelse som midlertidigt vedtægtsmæssigt ansat, såfremt den pågældende konvertering udgør en effektiv foranstaltning for at forhindre og — i givet fald — sanktionere misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold eller en tilsvarende retsregel som omhandlet i denne bestemmelse, og når der i den nationale retsorden er fastsat andre effektive foranstaltninger for at forhindre og sanktionere et sådant misbrug over for arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, der ikke er ansat som vedtægtsmæssigt hjælpepersonale, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve.

(¹) EUT C 319 af 23.9.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 1. juni 2021 — UP mod Banco Santander SA, tidligere Banco Pastor SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense — Spanien)

(Sag C-268/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – aftale om lån mod pant i fast ejendom – urimelige kontraktvilkår – vilkår, der begrænser rentesatsens variable karakter (den såkaldte »gulvklausul«) – kontrakt om novation – ingen bindende karakter)

(2021/C 357/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UP

Sagsøgt: Banco Santander SA, tidligere Banco Pastor SAU

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis urimelige karakter kan fastslås af en retsinstans, kan være genstand for en kontrakt om novation mellem denne erhvervsdrivende og denne forbruger, for så vidt som forbrugeren i forbindelse med indgåelsen af denne kontrakt om novation var bekendt med, at dette vilkår ikke var bindende, og med konsekvenserne heraf, således at forbrugeren tiltrædelse af kontrakten følger af et frit og informeret samtykke, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det krav om gennemsigtighed, der påhviler en erhvervsdrivende i medfør af disse bestemmelser, indebærer, at den erhvervsdrivende — ved indgåelsen af en kontrakt om novation mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvis vilkår ikke har været genstand for individuel forhandling, og som tilsigter, at et potentielt urimeligt vilkår i en tidligere kontrakt indgået mellem de samme parter ændres, skal give forbrugeren de relevante oplysninger, som sætter den pågældende i stand til at forstå de retlige konsekvenser for vedkommende, og navnlig den omstændighed, at det oprindelige vilkår eventuelt er urimeligt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 10. juni 2021 — MN, DN, JN og ZN mod X Bank S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen)

(Sag C-198/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – realkreditlån optaget i udenlandsk valuta – artikel 3 og 4 – vurdering af, om et vilkår er urimeligt]

(2021/C 357/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: MN, DN, JN og ZN

Sagsøgt: X Bank S.A.

Procesdeltager: Rzecznik Praw Obywatelskich

Konklusion

Den beskyttelse, som er fastsat ved Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, gælder enhver forbruger og ikke blot »en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger«.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 14.9.2020.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 29. juni 2021 — Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Europa-Kommissionen

(Sag C-359/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i domstolens procesreglement – voldgiftsbestemmelse – Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsaf tale – ikke-støtteberettigede omkostninger – afgørelse om tilbagebetaling – sag anlagt af støttemodtageren ved Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 272 – urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder – rimelig frist – princippet om god tro – berettiget forventning – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2021/C 357/05)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (ved dikigoroï K. Damis og M. Angelopoulos)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A Katsimerou og E.A. Stamate, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.

- 2) Talanton Anonymi Emporiki — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 320 af 28.9.2020.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 16. juni 2021 — Crédit agricole SA (sag C-456/20 P), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (sag C-457/20 P) og CA Consumer Finance (sag C-458/20 P) mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-456/20 — C-458/20 P) (¹)

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – økonomisk og monetær politik – forordning (EU) nr. 1024/2013 – artikel 18, stk. 1 – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank (ECB) – pålæggelse af en administrativ bøde for brud på tilsynskrav – forordning (EU) nr. 575/2013 – artikel 26, stk. 3 – kapitalgrundlagskrav – kapitalinstrumenter – udstedelser af ordinære aktier – kvalificering som egentlige kernekapitalposter (CET 1) – manglende forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed – overtrædelse ved uagtsomhed)

(2021/C 357/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Crédit agricole SA (sag C-456/20 P), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (sag C-457/20 P) og CA Consumer Finance (sag C-458/20 P) (ved avocats A. Champsaur og A. Delors)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ved C. Hernández Saseta, A. Pizzolla og D. Segoin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne henholdsvis afvises og forkastes.
- 2) Crédit agricole SA, Crédit agricole Corporate and Investment Bank og CA Consumer Finance betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 3. juni 2021 — J.A. mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upravno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-186/21 PPU) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i domstolens procesreglement – asyl- og indvandringspolitik – international beskyttelse – direktiv 2013/33/EU – artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d) – frihedsberøvelse af ansøgere om international beskyttelse – ansøger, der er frihedsberøvet i forbindelse med en tilbagesendelsesprocedure i henhold til direktiv 2008/115/EF, og om hvem der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse – objektive kriterier, der gør det muligt at begrunde sådanne hensigter – ansøger, der allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren)

(2021/C 357/07)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.A.

Sagsøgt: Republika Slovenija

Konklusion

Artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse skal fortolkes således, at den omstændighed, at en ansøger om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, udgør et objektivt kriterium i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 206 af 31.5.2021.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 26. maj 2021 —
DIGI Communications NV mod Nemzeti Médias és Hírközlési Hatóság Hivatala**

(Sag C-329/21)

(2021/C 357/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DIGI Communications NV

Sagsøgt: Nemzeti Médias és Hírközlési Hatóság Hivatala

Procesdeltager: Magyar Telekom Nyrt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) 1.1 Kan en virksomhed, der er registreret og aktiv i en anden medlemsstat, og som ikke selv udbyder elektroniske kommunikationstjenester på det marked, der er omfattet af afgørelsen, anses for at være konkurrent til de virksomheder, der er adressater for en afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (¹) (rammedirektivet), når en virksomhed under dens direkte kontrol er til stede på det relevante marked som tjenesteudbyder og konkurrerer i dette med de virksomheder, der er adressater for afgørelsen?
- 1.2 Er det for at besvare spørgsmål 1.1 nødvendigt at undersøge, om det moderselskab, der ønsker at klage, udgør en økonomisk enhed med den virksomhed, som det kontrollerer, og som er til stede som konkurrent på det pågældende marked?
- 2) 2.1 Er en auktionsprocedure gennemført af en national tilsynsmyndighed i henhold til artikel 4, stk. 1, i rammedirektivet og artikel 7 i direktiv Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (²) (tilladelsesdirektivet), der angår brugsrettighederne til frekvenser til støtte for udrulning af 5G og yderligere trådløse bredbåndstjenester, en procedure der tager sigte på at beskytte konkurrencen? Bør den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse om resultatet af auktionen også fortolkes således, at den har til formål at forsvare konkurrencen i denne henseende?
- 2.2 Såfremt Domstolen besvarer spørgsmål 2.1 bekræftende, har den omstændighed, at den nationale tilsynsmyndighed ved en endelig afgørelse, der er indeholdt i en særskilt afgørelse, har givet den virksomhed, der har anlagt sag, afslag på at registrere sit bud med den følge, at virksomheden ikke kan deltage i auktionen og dermed ikke er adressat for den afgørelse, der førte til procedurens afslutning, da betydning for afgørelsens mål om at beskytte konkurrencen?

- 3) 3.1 Skal artikel 4, stk. 1, i rammedirektivet i lyset af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den kun giver ret til at klage over en national tilsynsmyndigheds afgørelse for en virksomhed:
- a) hvis stilling på markedet påvirkes direkte og faktisk af afgørelsen, eller
 - b) hvis stilling på markedet med en høj grad af sandsynlighed kan påvirkes af afgørelsen, eller
 - c) hvis stilling på markedet direkte eller indirekte kan påvirkes af afgørelsen?
- 3.2 Godtgøres den i spørgsmål 3.1 omhandlede virkning i sig selv af den omstændighed, at virksomheden har afgivet et bud i forbindelse med auktionen, dvs. at den ønskede at deltage heri, men ikke lykkedes hermed, fordi den ikke opfyldte de opstillede betingelser, eller kan retten med føje kræve, at virksomheden endvidere godtgør sin hensigt ved at fremlægge nærmere beviser?
- 4) Skal rammedirektivets artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, i lyset af besvarelsen af det første til tredje spørgsmål fortolkes således, at en virksomhed:
- som ikke udøver økonomisk virksomhed med levering af tjenesteydelser på det pågældende marked, men hvor en virksomhed, der er under dennes direkte kontrol, leverer elektroniske kommunikationstjenester på dette marked, og
 - over for hvilken der ved en fast og definitiv afgørelse truffet af den nationale tilsynsmyndighed er givet afslag på deltagelse i auktionen, inden der blev truffet en afgørelse om resultatet af den omtvistede auktion, hvilket udelukkede sagsøgeren fra efterfølgende deltagelse i auktionen,

er en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationstjenester, som berøres af den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse, der fastslår resultatet af en auktion for brugsrettigheder til frekvenser til støtte for udrulning af 5G og yderligere bredbåndstjenester, og som således har ret til at klage?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 33).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 27. maj 2021 — Quadrant Amroq Beverages SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sag C-332/21)

(2021/C 357/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Quadrant Amroq Beverages SRL

Sagsøgt: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83/EØF (¹) fortolkes således, at den fastsatte fritagelse for punktafgifter kun omfatter ethanolprodukter, som anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol., eller således, at fritagelsen også omfatter ethanolprodukter, som allerede er blevet anvendt til at fremstille bestemte aromastoffer af denne art, som er blevet anvendt eller skal anvendes til fremstilling af ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol.?

- 2) Skal artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83/EØF, på baggrund af direktivets formål og almindelige opbygning, fortolkes således, at når ethanolprodukter bestemt til markedsføring i en anden medlemsstat allerede er overgået til forbrug i en første medlemsstat under fritagelse for punktafgifter, fordi de anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol., skal bestemmelsesmedlemsstaten behandle dem på samme måde på sit eget område?
- 3) Skal bestemmelserne i artikel 27, stk. 1, litra e), og stk. 2, litra d), i direktiv 92/83/EØF samt effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at en medlemsstat kan fastsætte proceduremæssige krav, ifølge hvilke fritagelsen kun finder anvendelse, såfremt brugeren er en registreret modtager, og hvis sælgeren af de punktafgiftspligtige produkter er en godkendt oplagshaver, selv om den medlemsstat, hvor disse produkter købes, ikke kræver, at den økonomiske aktør, som markedsfører dem, er en afgiftsoplagshaver?
- 4) Er proportionalitetsprincippet og effektivitetsprincippet, i lyset af bestemmelserne i artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83/EØF, på baggrund af direktivets formål og almindelige opbygning, til hinder for, at den i disse bestemmelser fastsatte fritagelse ikke finder anvendelse på en afgiftspligtig person i en bestemmelsesmedlemsstat, der har modtaget ethanolprodukter og har baseret sig på den omstændighed, at disse produkter er blevet anset for at være fritaget på grundlag af en officiel fortolkning af disse bestemmelser i direktivet, som er blevet anlagt af afgiftsmyndighederne i oprindelsesmedlemsstaten, fulgt på en fast måde i en lang periode, gennemført i den nationale retsorden og anvendt i praksis, men som efterfølgende viser sig at være fejlagtig, såfremt det under de konkrete omstændigheder kan udelukkes, at der er tale om svig eller unddragelse af punktafgifter?

(¹) Rådets direktiv 92/83/EØF af 19.12.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 7. juni 2021 — Procter & Gamble International Operations SA mod przeciwko Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

(Sag C-355/21)

(2021/C 357/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Procter & Gamble International Operations SA

Sagsøgte: przeciwko Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 10 i direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (¹) fortolkes således, at artiklen er til hinder for fortolkningen af en national retsforordning, hvorefter en korrigerende foranstaltning i form af tilintetgørelse af varer kun gælder for ulovligt fremstillede eller ulovligt mærkede varer, og ikke kan anvendes på varer, der ulovligt markedsføres på Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, men som ikke kan anses for at være ulovligt fremstillet eller ulovligt mærket?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. juni 2021 — »EKOFUKT« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo

(Sag C-362/21)

(2021/C 357/11)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »EKOFUKT« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽¹⁾ af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF fortolkes således, at det er ulovligt at erklære en forvaltningsakt ugyldig, som er udstedt i form af et elektronisk dokument, hvis den er underskrevet med en elektronisk signatur, som ikke er en »kvalificeret elektronisk signatur«?
2. Er indførelsen af en »kvalificeret elektronisk signatur« i det certifikat, som tillidstjenesteudbyderen har udstedt, tilstrækkelig til at fastslå, hvorvidt en elektronisk signatur er en kvalificeret signatur, eller skal retten fastslå, at artikel 26 og bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF er opfyldt?
3. Er den omstændighed, at udbyderen i et tilfælde som det ovennævnte kvalificerer den elektroniske signatur som »erhvervs-mæssig«, tilstrækkelig til at fastslå, at der ikke foreligger en »kvalificeret elektronisk signatur«, hvis der mangler et kvalificeret certifikat fra udbyderen, eller skal det fastslås, hvorvidt underskrifterne opfylder kravene til en kvalificeret elektronisk signatur?
4. Udgør den omstændighed, at navnene på indehaveren af den elektroniske signatur er angivet med latinske bogstaver i stedet for med kyrilliske bogstaver, således som personen identificerer sig, i forbindelse med en kontrol af, om den kvalificerede elektroniske signatur opfylder kravene i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF, en tilsidesættelse af forordningen, som medfører, at der ikke foreligger en kvalificeret elektronisk signatur?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23.7.2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT 2014, L 257, s. 73).

Appel iværksat den 9. juni 2021 af Maxime Picard til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-769/16, Picard mod Kommissionen

(Sag C-366/21 P)

(2021/C 357/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Maxime Picard (ved avocat S. Orlandi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 24. marts 2021, Picard mod Kommissionen (T-769/16), ophæves.
- Annullation af afgørelsen om anticiperet fastsættelse af visse elementer af appellants pensionsrettigheder eller undladelsen af at træffe en sådan afgørelse, som er påkrævet i henhold til personalevedtægten, som følge af den meddelelse, som han den 4. januar 2016 fik tilsendt af lederen af sektionen »Pensioner«, hvorved han som svar på sin anmodning af samme dag blev underrettet om, at beregningen af hans pensionsrettigheder var blevet ændret som følge af hans genansættelse i ansættelsesgruppe II med virkning fra den 1. juni 2014, at hans pensionsalder var blevet ændret til 66 år, og at den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder var blevet ændret til 1,8 % med virkning fra den 1. juni 2014.
- Annullation, i det omfang det er fornødent, af afgørelsen af 25. juli 2016 truffet af direktøren for direktorat E i Kommissionens GD for »Menneskelige Ressourcer« for så vidt som appellants klage af 1. april 2016 over denne afgørelse eller en manglende afgørelse som følge af meddelelsen af 4. januar 2016 blev afvist med henvisning til, at der ikke var tale om en akt, der indeholder et klagepunkt, og subsidiært, at klagen var ubegrundet.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som Retten begrænsede rækkevidden af overgangsforanstaltningerne i artikel 21 og 22, med undtagelse af artikel 22, stk. 4, artikel 23, 24a og artikel 31, stk. 6 og 7, i bilag XIII til vedtægten, der i henhold til artikel 1, stk. 1, i bilagene til ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte (herefter »ansættelsesvilkårene«) finder »tilsvarende anvendelse på de øvrige ansatte, der var i tjeneste den 31. december 2013«.

Retten fastslog nemlig fejlagtig, at indgåelsen af en ny kontrakt som kontraktansat med henblik på at rykke op i en stilling i en højere ansættelsesgruppe efter ikrafttrædelsen af den ændrede vedtægt i 2014 hvad angår kontraktansatte ved en analog anvendelse af overgangsbestemmelserne kan sidestilles med en tjenstemands »endelige udtræden af tjenesten«, hvilket bevirker, at de omhandlede overgangsbestemmelser ikke længere finder anvendelse.

Retten undlod herved navnlig at tage hensyn til de mål, som lovgiver forfølger, de karakteristiske træk ved pensionsordningen for Unionens tjenstemænd og øvrige ansatte og terminologien i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, idet den i denne forbindelse fejlagtigt sidestillede indgåelsen af en ny kontrakt i umiddelbar forlængelse af en tidligere kontrakt med »udtrædelse af tjenesten« eller »tjenestens ophør« til trods for, at appellanten fortsat var tilsluttet samme pensionsordning og fortsat var ansat som kontraktansat i samme institution.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 18. juni 2021 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) mod AB, CD og EF

(Sag C-374/21)

(2021/C 357/13)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Appellant: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Indstævnte: AB, CD og EF

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁾ af [18.] december 1995 til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en forældelsesfrist ikke kan finde anvendelse ved udløbet af fristens udløb på fire eller otte år i forbindelse med en indledt tvangsfuldbyrdsprocedure, idet dette spørgsmål kun kan prøves i forbindelse med et forvaltningsretligt søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelsen om tilbagebetaling af beløb, der er opkrævet med urette på grundlag af en konstateret uregelmæssighed?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

2) Skal den frist på tre år, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2988/95, anses for en forældelsesfrist, der finder anvendelse på en gæld, der opstår som følge af en handling, der medfører tilbagebetaling af beløb, der er modtaget med urette på grund af uregelmæssigheder i forbindelse med finansieringen? Begynder denne frist at løbe fra tidspunktet for vedtagelsen af den pågældende afgørelse?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

3) Er artikel 3 i forordning nr. 2988/95 til hinder for en national lovgivning, hvorefter den forældelsesfrist, der finder anvendelse på en gæld afbrydes, når de subsidiært ansvarlige personer i det støttemodtagende selskab ved den inddrivelse, der følger heraf over for disse, modtager en behørig forkyndelse, og forbliver fristen afbrudt, indtil der er truffet en endelig afgørelse eller afsagt en retskraftig dom vedrørende den indsigelse, som disse subsidiært ansvarlige personer har rejst?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. juni 2021 — Société de Logement de Service public Sambre et Biesme SCRL mod Société Wallonne du Logement

(Sag C-383/21)

(2021/C 357/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société de Logement de Service public Sambre et Biesme SCRL

Sagsøgt: Société Wallonne du Logement

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ af 26. februar 2014, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2170⁽²⁾ af 24. november 2015, om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 12, stk. 3, i nævnte direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at betingelsen for, at en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, er repræsenteret i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, er opfyldt alene med den begrundelse, at en person, der er medlem af dette interkommunale andelsselskabs bestyrelse, i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger en retlig garanti for repræsentation, ligeledes er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandelshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunale andelsselskab) som det almennyttige boligselskab?

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, da anses for at »have en andel« i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, med den begrundelse alene, at en person, der er medlem af dette interkommunale andelsselskabs bestyrelse i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger en retlig garanti for repræsentation, også er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandelshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunale andelsselskab) som det almennyttige boligselskab?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

(²) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2170 af 24.11.2015 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU for så vidt angår tærskelværdierne for anvendelse af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter (EUT 2015, L 307, s. 5.)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. juni 2021 —
Commune de Farciennes mod Société Wallonne du Logement**

(Sag C-384/21)

(2021/C 357/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commune de Farciennes

Sagsøgt: Société Wallonne du Logement

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU (¹) af 26. februar 2014, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2170 (²) af 24. november 2015, om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 12, stk. 3, i nævnte direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at betingelsen for, at en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, er repræsenteret i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, er opfyldt alene med den begrundelse, at en person, der er medlem af dette interkommunale andelsselskabs bestyrelse, i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger en retlig garanti for repræsentation, ligeledes er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandelshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunale andelsselskab) som det almennyttige boligselskab?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, da anses for at »have en andel« i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, med den begrundelse alene, at en person, der er medlem af dette interkommunale andelsselskabs bestyrelse, i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger en retlig garanti for repræsentation, ligeledes er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandelshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunale andelsselskab) som det almennyttige boligselskab?
- 4) Skal artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2170 af 24. november 2015, om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning?

- 5) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 12, stk. 4, i nævnte direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at denne bestemmelse giver mulighed for uden et forudgående udbud at betro en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, opgaver vedrørende bistand til projektstyring og juridiske og miljøtekniske ydelser, når disse opgaver er en del af et samarbejde mellem to andre ordregivende myndigheder, i det foreliggende tilfælde en kommune og et almennyttigt boligselskab, idet det ikke er bestridt, at kommunen i et »in house-fællesskab« udøver en kontrol over det interkommunale andelsselskab, og kommunen og det almennyttige boligselskab er medlemmer af det interkommunale andelsselskab inden for aktivitetssektoren »konstruktions- og ledelsesmæssige opgaver og indkøbscentral« under dets selskabsformål, som de opgaver, som de ønsker at betro dette, netop vedrører, idet disse opgaver svarer til de aktiviteter, som udføres på markedet af specialiserede firmaer inden for konstruktion og ledelse i forbindelse med projektering, udførelse og gennemførelse af projekter?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

(²) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2170 af 24.11.2015 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU for så vidt angår tærskelværdierne for anvendelse af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter (EUT 2015, L 307, s. 5.)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 29. juni 2021 — HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-397/21)

(2021/C 357/16)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bestemmelserne i momsdirektivet (¹), set i lyset af dets generelle principper, navnlig effektivitetsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning og national praksis, hvorefter skatte- og afgiftsmyndigheden ikke tilbagebetaler momsen hverken til udstederen eller modtageren af fakturaen, når en afgiftspligtig person fejlagtigt udsteder en momsfaktura for en momsfristaget levering og betaler momsen for den pågældende transaktion til statskassen, og modtageren af fakturaen betaler momsen til udstederen af fakturaen?
2. Såfremt Den Europæiske Unions Domstol besvarer det foregående spørgsmål bekræftende, skal bestemmelserne i momsdirektivet, sammenholdt med direktivets generelle principper, navnlig effektivitetsprincippet, princippet om afgiftsneutralitet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, der i det i det foregående spørgsmål beskrevne tilfælde på ingen måde giver modtageren af fakturaen mulighed for direkte at rette henvendelse til den nationale skatte- og afgiftsmyndighed med henblik på at anmode om tilbagebetaling af et beløb svarende til den pågældende moms, eller kun i tilfælde, hvor det er uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt at tilbagesøge den pågældende moms ad anden civilretlig vej, navnlig når udstederen af fakturaen i mellemtiden er blevet opløst?
3. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er den nationale skatte- og afgiftsmyndighed da forpligtet til at betale renter af den moms, der skal tilbagebetales, og ja, for hvilken periode gælder den, og er denne forpligtelse underlagt de generelle regler for tilbagebetaling af moms?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Asti (Italien) den 30. juni 2021 — WP mod Istituto nazionale della previdenza sociale og Den Italienske Republik

(Sag C-404/21)

(2021/C 357/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Asti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WP

Sagsøgte: Istituto nazionale della previdenza sociale og Den Italienske Republik

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 45 TEUF og 48 TEUF samt artikel 4 TEU, artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i EU og artikel 8 bilag IIIa til ansættelsesvilkårene for ansatte ved ECB fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning eller en national administrativ praksis, hvorefter en arbejdstager i en medlemsstat, som har indbetalt bidrag til den nationale socialsikringsinstitution, og som på nuværende tidspunkt arbejder i en EU-institution, såsom ECB, ikke til denne institutions pensionsordning kan overføre de bidrag, som vedkommende har indbetalt til hjemlandets nationale socialsikringsordning?
- 2) På baggrund af svaret på det første spørgsmål ønskes oplyst, om det er muligt at overføre pensionsbidrag, selv om der ikke er vedtaget en national gennemførelsesforanstaltning eller indgået en særskilt aftale mellem den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, eller arbejdstagerens pensionsinstitut, på den ene side, og EU-institutionen, på den anden side?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 2. juli 2021 — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) mod Premier ministre og Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Sag C-407/21)

(2021/C 357/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger en arrangør af en pakkerejse⁽¹⁾ i tilfælde af opsigelse af aftalen at yde refusion i form af et pengebeløb af alle de betalinger, der er foretaget i forbindelse med pakkerejsen, eller således, at den tillader en tilsvarende refusion, navnlig i form af et tilgodehavende, der svarer til beløbet af de foretagne betalinger?

- 2) I tilfælde af, at refusion skal forstås som tilbagebetaling af et pengebeløb, kan den sundhedskrise, der er forbundet med covid-19-epidemien og konsekvenserne heraf for rejsearrangørerne, som på grund af denne krise har oplevet en anslået nedgang i omsætningen på mellem 50 og 80 %, og som repræsenterer mere end 7 % af Frankrigs bruttonationalprodukt, og som for så vidt angår pakkerejsearrangørerne beskæftiger 30 000 personer i Frankrig med en omsætning på næsten 11 mia. EUR, begrunde og givet fald, under hvilke betingelser og med hvilke begrænsninger, en midlertidig undtagelse fra forpligtelsen for arrangøren til at yde den rejsende fuld refusion af de betalinger, der er foretaget i forbindelse med pakkerejsen, inden for fristen på 14 dage efter, at der er givet meddelelse om opsigelsen af aftalen, som fastsat i artikel 12, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer?
- 3) I tilfælde af, at det foregående spørgsmål besvares benægtende, er det under de ovenfor anførte omstændigheder da muligt at tilpasse de tidsmæssige virkninger af en afgørelse, som annullerer en national retsakt, der er i strid med artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. juni 2021 — RC mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-103/20) (¹)

(2021/C 357/19)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. juni 2021 — SD mod Habitations sociales du Roman Païs SCRL og TE, kurator i konkursbehandlingen af Régie des Quartiers de Tubize ASBL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Nivelles — Belgien)

(Sag C-104/20) (¹)

(2021/C 357/20)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2021 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie — Polen)

(Sag C-392/20) ⁽¹⁾

(2021/C 357/21)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — JT og NQ mod Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-516/20) ⁽¹⁾

(2021/C 357/22)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. maj 2021 — ZU og TV mod Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Córdoba — Spanien)

(Sag C-618/20) ⁽¹⁾

(2021/C 357/23)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. maj 2021 — L GmbH mod FK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)

(Sag C-672/20) ⁽¹⁾

(2021/C 357/24)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2021 — Wacker Chemie AG mod Bundesrepublik Deutschland vertretet durch das Umweltbundesamt (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-76/21) ⁽¹⁾

(2021/C 357/25)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. maj 2021 — EF mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-172/21) ⁽¹⁾

(2021/C 357/26)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2021 — FC mod FTI Touristik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg — Østrig)

(Sag C-287/21) ⁽¹⁾

(2021/C 357/27)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

RETTE

Rettens dom af 14. juli 2021 — AI mod ECDC

(Sag T-65/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – ECDC's ansatte – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – ansøgning om bistand – rækkevidden af bistandspligten – vedtægtens artikel 24 – ophavsmanden til den påtalte adfærd udtrådt af tjenesten – ingen indledning af en disciplinærsag – vedtægtens artikel 86 – besvarelse af ansøgningen om bistand – annullationssøgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – tilsidesættelse af retten til at blive hørt – manglende begrundelse – afslag på indsigt i undersøgelsesrapporten og andre dokumenter – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – ansvar)

(2021/C 357/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AI (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ved J. Mannheim og A. Iber, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af ECDC's afgørelser af 18. maj, 20. juni og 26. oktober 2018 truffet som svar på sagsøgerens ansøgning om bistand på grund af psykisk chikane og sagsøgerens anmodning om indsigt i visse dokumenter, dels om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) den 18. maj 2018 som svar på AI's ansøgning om bistand af 20. juni 2017 annulleres.
- 2) ECDC's afgørelse af 20. juni 2018 annulleres, for så vidt som AI derved blev meddelt afslag på indsigt i de ikke-fortrolige dele, der omhandler ham, af undersøgelsesrapporten vedrørende hans ansøgning om bistand af 20. juni 2017 og af A's e-mail af 17. januar 2018,
- 3) ECDC's afgørelse af 26. oktober 2018 om afslag på AI's klage af 2. juli 2018 annulleres.
- 4) Erstatningspåstanden forkastes.
- 5) ECDC bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af AI afholdte omkostninger.
- 6) AI bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 8.4.2019.

Rettens dom af 14. juli 2021 — AQ mod eu-LISA(Sag T-164/19) ⁽¹⁾

[Personalesag – midlertidigt ansatte – sygeorlov – opsigelse af kontrakt uden varsel – ansættelsesvilkårenes artikel 16 – ansættelsesvilkårenes artikel 48, litra b) – omsorgspligt – artikel 34 i chartret om grundlæggende rettigheder – ansvar – økonomisk skade – ikke-økonomisk skade – årsagsforbindelse]

(2021/C 357/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AQ (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) (ved M. Chiodi, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for den Europæiske Union (ved R. Meyer og M. Alver, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af eu-LISA's afgørelse af 8. maj 2018 om opsigelse af sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 8. maj 2018, hvorved den administrerende direktør for Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) opsagde AQ's ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes eu-LISA.
- 3) AQ og eu-LISA bærer hver deres egne omkostninger.
- 4) Rådet for den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Rettens dom af 14. juli 2021 — BG mod Parlamentet(Sag T-253/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – akkrediterede parlamentariske assistenter – opsigelse af kontrakten – brud på tillidsforhold – begrundelsespligt – ret til kontradiktion – psykisk chikane – ansøgning om bistand – repressalier – åbenbart urigtige skøn – ansvar)

(2021/C 357/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BG (ved advokaterne L. Levi, A. Champetier og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved I. Lázaro Betancor og I. Terwinghe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 18. maj 2018 om opsigelse af sagsøgerens kontrakt som akkrediteret parlamentarisk assistent, dels om erstatning af det ikke-økonomiske tab, som hun angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) BG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettenns dom af 14. juli 2021 — Carbajo Ferrero mod Parlamentet

(Sag T-670/19) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – procedure for udnævnelse til en direktørstilling – meddelelse om ledig stilling – afslag på sagsøgerens ansøgning og udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – ulovlighedsindsigelse mod retsakter, der fastsætter interne procedureregler – uregelmæssigheder ved ansættelsesproceduren – åbenbart urigtigt skøn – unøjagtige oplysninger sendt til ansættelsesmyndigheden – gennemsigtighed – ligebehandling – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk skade)

(2021/C 357/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fernando Carbajo Ferrero (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved I. Terwinghe og C. González Argüelles, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 10. december 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning og om udnævnelse af en anden ansøger til stillingen som direktør for medier i Generaldirektoratet for Kommunikation, dels om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning og om udnævnelse af en anden ansøger til stillingen som direktør for medier i Generaldirektoratet for Kommunikation annulleres.
- 2) Parlamentet betaler sagsøgeren et beløb på 40 000 EUR i erstatning for økonomisk skade.
- 3) I øvrigt frifindes Parlamentet.
- 4) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Interpipe Niko Tube og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant mod Kommissionen(Sag T-716/19) ⁽¹⁾

(Dumping – import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine – interimundersøgelse – beregning af den normale værdi – salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger – salg mellem forretningsmæssigt forbundne selskaber – normal handel – en enkelt økonomisk enhed – artikel 2, stk. 3, 4 og 6, i forordning (EU) 2016/1036 – eksportpris – justering – samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis – artikel 2, stk. 10, litra i), i forordning 2016/1036 – åbenbart urigtigt skøn – metode, der er forskellig fra den, der anvendes ved en tidligere undersøgelse – artikel 11, stk. 9, i forordning 2016/1036 – berettiget forventning – ret til forsvar)

(2021/C 357/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Interpipe Niko Tube LLC (Nikopol, Ukraine) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC (Dnipro, Ukraine) (ved advokat B. Servais)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1295 af 1. august 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/1469 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2019, L 204, s. 22).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Interpipe Niko Tube LLC og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 13.1.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Victoria's Secret Stores Brand Management mod EUIPO — Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)(Sag T-810/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket BODYSECRETS – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – almindelig karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), og artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001]]

(2021/C 357/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, De Forenede Stater) (ved solicitor J. Dickerson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Yiwu Dearbody Cosmetics Co. Ltd (Yiwu City, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2422/2018-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Victoria's Secret Stores Brand Management og Yiwu Dearbody Cosmetics.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Kneissl Holding mod EUIPO — LS 9 (KNEISL)

(Sag T-65/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket KNEISL – erklæring om delvis fortabelse – manglende reel brug af varemærket – omfanget af brugen – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EF) 2017/1001] – regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 10, stk. 3, delegeret forordning (EU) 2018/625) – misbrug af rettighed]

(2021/C 357/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kneissl Holding GmbH (Ebbs, Østrig) (ved advokaterne O. Nilgen og A. Kockläuner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, D. Hanf og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: LS 9 GmbH (München, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. november 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2265/2018-2) vedrørende en fortabelsessag mellem LS 9 og Kneissl Holding.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kneissl Holding GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 30.3.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — IN mod Eismaea(Sag T-119/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt – bedømmelsesrapport – ret til at blive hørt – omsorgspligt – åbenbart urigtigt skøn – rimelig frist – ansvar – ikke-økonomisk skade)

(2021/C 357/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IN (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er (ved A. Galea, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne A. Duron og D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelse af 15. april 2019 fra Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME) om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt og af sagsøgtes bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2018, der blev afsluttet den 3. juni 2019, dels om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er (Eismaea) betaler et beløb på 3 000 EUR til IN.
- 2) I øvrigt frifindes Eismaea.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet(Sag T-170/20) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)

(2021/C 357/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J.-L. Teheux og J.-M. Rikkers)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, T. Lazian og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019 vedrørende inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 61 423,40 EUR, som uretmæssigt er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 22. januar 2020.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra Europa-Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019 vedrørende inddrivelse hos Robert Rochefort af et beløb på 61 423,40 EUR, som uretmæssigt er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og den dertil hørende debetnota af 22. januar 2020 annulleres, for så vidt som de vedrører beløb, der blev udbetalt i perioden mellem april og juni 2010, i februar, juni og juli 2011 og endelig perioden mellem den 21. maj og den 27. juli 2012.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Robert Rochefort og Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet

(Sag T-171/20) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)

(2021/C 357/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J.-L. Teheux og J.-M. Rikkers)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, T. Lazian og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019 vedrørende inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 27 241 EUR, som uretmæssigt er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 22. januar 2020.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Robert Rochefort betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Rochefort mod Parlamentet

(Sag T-172/20) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – ret til forsvar – retlig fejl – urigtigt skøn – proportionalitet)

(2021/C 357/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J.-L. Teheux og J.-M. Rikkers)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved Görlitz, T. Lazian og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019 vedrørende inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 60 499,38 EUR, som uretmæssigt er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 22. januar 2020.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra Europa-Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019 vedrørende inddrivelse hos Robert Rochefort af et beløb på 60 499,38 EUR, som uretmæssigt er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og den dertil hørende debetnota af 22. januar 2020, annulleres, for så vidt som de vedrører beløb, der blev udbetalt for april 2010, dage, som ikke svarer til de tjenesterejser, der var godkendt af Parlamentets generalsekretær og perioden fra den 29. til den 31. marts 2011.
- 1) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 2) Robert Rochefort og Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens kendelse af 9. juli 2021 — Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mod EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)

(Sag T-357/20) (¹)

*[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER
MACEDONIAN PREMIUM BEER – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – geografiske
oprindelse – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning(EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]*

(2021/C 357/39)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Drushtvo za proizvodstvo, trgovija I uslugi Kozhuvchanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci (Kavadarci, Nordmakedonien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og P. Angelova Georgieva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1729/2019-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Drushtvo za proizvodstvo, trgovija I uslugi Kozhuvchanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci bærer egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 271 af 17.8.2020.

Sag anlagt den 13. juni 2021 — Oi dromoi tis Elias mod Kommissionen**(Sag T-352/21)**

(2021/C 357/40)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Oi dromoi tis Elias (Kalamata, Grækenland) (ved advokat S. Vardalas)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den udaterede afgørelse om afvisning, som sagsøgeren modtog den 23. april 2021, af sagsøgerens anmodning om deltagelse som partner med ansvaret for at varetage aktiviteter i programmet EUROPE DIRECT i Grækenland (herefter »forslaget«) i overensstemmelse med sagsøgtes indkaldelse af forslag ED-GREECE-2020/SELECTION OF PARTNERS TO CARRY OUT EUROPE DIRECT ACTIVITIES (2021-2025) IN GREECE, annulleres.
- Sagsøgerens forslag om dennes deltagelse som partner med ansvaret for at varetage aktiviteter i programmet EUROPE DIRECT i Grækenland accepteres i overensstemmelse med sagsøgtes indkaldelse af forslag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig vurdering af sagsøgerens »forslag« med hensyn til kriterium 1 i indkaldelsen af forslag, idet det blev anført, at sagsøgeren ikke i tilstrækkelig grad har beskrevet det fysiske miljø i Europe Direct-informationscenteret i Kalamata, og at sagsøgte ikke har taget hensyn til den digitale omstilling.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig vurdering af sagsøgerens »forslag« med hensyn til kriterium 2 i indkaldelsen af forslag, idet det blev anført, at Europe Direct-informationscenteret i Kalamata har begrænsede forbindelser med organisationer såsom mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, NGO'er, osv.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig vurdering af sagsøgerens »forslag« med hensyn til kriterium 3 i indkaldelsen af forslag.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig vurdering af sagsøgerens »forslag« med hensyn til kriterium 4 i indkaldelsen af forslag.

Sag anlagt den 22. juni 2021 — Syndesmos Tyrokomon Kyprou m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-361/21)**

(2021/C 357/41)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Syndesmos Tyrokomon Kyprou (Nicosia, Cypern) og 11 andre sagsøgere (ved advokat N. Korogiannakis)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning 2021/591 af 12. april 2021 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Χαλλούμι« (Halloumi)/»Hellim« (BOB))⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende foreneligheden af ansøgning om registrering CY/PDO/0005/01243 med forordning nr. 1151/2012⁽²⁾. Det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 10, 49 og 50 i forordning nr. 1151/2012 og ikke foretaget en tilstrækkelig gennemgang af ansøgningen om registrering af »Halloumi« som beskyttet oprindelsesbetegnelse⁽³⁾.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 10, 49 og 50 i forordning nr. 1151/2012 ved ikke at kontrollere at proceduren, som er fastsat i forordning nr. 1151/2012, blev overholdt.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen på grund af den lange registreringsprocedure har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning ikke er tilstrækkeligt begrundet. Det anføres, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF og sagsøgerens adgang til effektive retsmidler.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, da de cypriotiske retter har annulleret de nationale retsakter, som den anfægtede forordning er baseret på.

⁽¹⁾ EUT 2021 L 125, s 42-51.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Beskyttet oprindelsesbetegnelse.

Sag anlagt den 11. juli 2021 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Save the Duck (ITINERANT)

(Sag T-416/21)

(2021/C 357/42)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ved advokat E. Montelione)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Save the Duck SpA (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Itinerant Show Room Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ITINERANT — registreringsansøgning nr. 17 946 859

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. maj 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 997/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det pålægges EUIPO at registrere EU-varemærke nr. 17 946 859 i klasse 18 og 25.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Urigtig udelukkelse af beviser fremlagt for appelkammeret
- Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juli 2021 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Save the Duck (ITINERANT)**(Sag T-417/21)**

(2021/C 357/43)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ved advokat E. Montelione)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Save the Duck SpA (Milano, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Itinerant Show Room Srl*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket ITINERANT — registreringsansøgning nr. 17 946 853*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. maj 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1017/2020-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO pålægges at tillade EU-varemærke nr. 17 946 853 registreret i klasse 18 og 25.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Fejlagtig udelukkelse af de beviser, der blev fremlagt for appelkammeret
 - Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Fejlagtig fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 13. juli 2021 — Gioioso mod EUIPO — Maxi Di (MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT)

(Sag T-423/21)

(2021/C 357/44)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Sebastiano Gioioso (Fasano, Italien) (ved advokat F. Amati)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Maxi Di Srl (Belfiore, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sebastiano Gioioso

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT — registreringsansøgning nr. 18 024 185

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. maj 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1650/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med indsigelses- og klagesagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. juli 2021 — Aldi Einkauf mod EUIPO — Cantina sociale Tollo (ALDIANO)

(Sag T-429/21)

(2021/C 357/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf SE & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne C. Fürsen, M. Minkner og A. Starcke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cantina sociale Tollo SCA (Tollo, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Cantina sociale Tollo SCA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ALDIANO — EU-varemærke nr. 10 942 274

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. maj 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1074/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. juli 2021 — Apex Brands mod EUIPO — Sartorius Werkzeuge (SATA)

(Sag T-430/21)

(2021/C 357/46)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Apex Brands, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne S. Fröhlich, H. Lerchl og M. Hartmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Sartorius Werkzeuge GmbH & Co. KG (Ratingen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Apex Brands, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SATA — registreringsansøgning nr. 18 051 525

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. maj 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2322/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af det almindelige ligebehandlingsprincip.
-

Sag anlagt den 16. juli 2021 — Sushi&Food Factor mod EUIPO (READY 4YOU)**(Sag T-432/21)**

(2021/C 357/47)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* Sushi&Food Factor sp. z o.o. (Robakowo, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket READY 4YOU — registreringsansøgning nr. 18 209 237*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. maj 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2321/2020-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og der træffes endelig afgørelse i sagen, hvorved EU-varemærkeansøgning nr. 18 209 237 tillades registreret.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og sagen hjemvises til fornyet behandling.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO og for EUIPO's afdeling for driftsmæssige anliggender.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 20, artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a) og c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig tilsidesættelse af retten til at blive hørt, administrationens pligt til at begrunde sine afgørelser, princippet om god forvaltning, retssikkerhedsprincippet og princippet om ligebehandling

Sag anlagt den 16. juli 2021 — Vitronic mod EUIPO (Enforcement Trailer)**(Sag T-433/21)**

(2021/C 357/48)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Vitronic Dr.-Ing. Stein Bildverarbeitungssysteme GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ved advokat D. Tsoumanis)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Enforcement Trailer — registreringsansøgning nr. 18 281 599

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. maj 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 236/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at de registreringshindringer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001, er til hinder for, at der alene kan foretages registrering i de medlemsstater, hvor engelsk er det officielle sprog, nemlig Irland og Malta.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for Retten og i sagen for appellkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. juli 2021 — TL mod Kommissionen

(Sag T-438/21)

(2021/C 357/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TL (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse af 29. oktober 2020 om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt (herefter »afgørelsen om ikke-forlængelse«) annulleres.
- Om fornødent annulleres sagsøgtes afgørelse af 5. maj 2021 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 29. oktober 2020 (herefter »den anfægtede afgørelse«).
- Sagsøgtes meddelelse om en ledig stilling af 2. oktober 2020 annulleres, for så vidt som der derved tilbydes en stilling med arbejdsopgaver, der er identiske med de arbejdsopgaver, som sagsøgeren allerede udførte.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning svarende til 90 % af sagsøgerens bruttoløn, inklusiv pensionsbidrag, for fortabelsen af en reel mulighed for at få sin eksisterende ansættelseskontrakt forlænget, og tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet de grunde, der er anført i »den anfægtede afgørelse« og i »afgørelsen om ikke at forlænge« sagsøgerens ansættelseskontrakt, er ugrundede. Det gøres endvidere gældende, at de sager, som sagsøgeren primært beskæftigede sig med, ikke er blevet mindre væsentlige, og at behovet for arbejdskraft i enheden ikke er faldet i modsætning til, hvad sagsøgte har hævdet.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte sin omsorgspligt, idet der ikke blev foretaget en afvejning mellem tjenestens interesser og den ansattes interesser. Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte ikke tog hensyn til de andre oplysninger, der fremgik af sagsøgerens aktmappe (dvs. om chikane).

Sag anlagt den 20. juli 2021 — Anglofranchise mod EUIPO — Bugrey (BOY LONDON)

(Sag T-439/21)

(2021/C 357/50)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Anglofranchise Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta og R. Perotti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Yuliya Bugrey (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Anglofranchise Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket BOY LONDON — EU-varemærke nr. 11 708 773

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. april 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (R 459/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i denne sag, herunder omkostningerne i sagen for appelkammeret.
- Yuliya Bugrey tilpligtes at godtgøre sagsøgerens omkostninger i denne sag, herunder omkostningerne i sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 23. juli 2021 — Ryanair mod Kommissionen**(Sag T-444/21)**

(2021/C 357/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 12. marts 2021 om statsstøtte SA.60113 — *Finnair* — COVID-19 — *hybrid loan 107.2.b* ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 107, stk. 2, litra b), forkert og anlagde åbenbart urigtige skøn i forbindelse med sin prøvelse af forholdsmæssigheden mellem støtten og den skade, som covid-19-krisen har forårsaget.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte specifikke bestemmelser i TEUF og generelle EU-retlige principper, som liberaliseringen af lufttransporten i EU siden 1980'erne er støttet på (f.eks. ikke-forskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser — som anvendes på lufttransport ved forordning 1008/2008 ⁽²⁾ — og fri etableringsret).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure trods alvorlige vanskeligheder, og at den tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 240, s. 14.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

Rettenns kendelse af 2. juli 2021 — MD mod Kommissionen**(Sag T-552/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 357/52)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 3.11.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA